

Ben Bilmem Rabbim Bilir

— kul mehmet · 20 Mayıs 2019

Ben Bilmem Rabbim Bilir

Dokunan hüznler acılar çileler yorunca kalbi, üzüme kalbine bakan dokunan Mevla var. Dokunduran Mevla dokunan Mevla şifa için ne hüzn ne çileler yıkar. Kelekler gibi hayatın içinde uçarken kanadını koparanlar o kadar çok ki üzüme, kanadın kopmasını diye koruyan Mevla var. Onlar ne kadar çabalarlarsa çabalasın buna Muaffak olamayacaklardır. Mevla kanadının kırılmasını dilerse kırarlar yine üzüme Mevla yeniden kanat verir devasıyla...

İnsanız bazen arızalanır arıza verir dağılırız, toplayanımız yok derken, yüce Mevla dokunur gönlümüze bizi o anda toplar yeniden bir bütün yapar, yeter ki isyana kapı açmayalım koşmayalım, sabırla bekleyelim. Çok uzak gördüğümüz yollar bizi korkuturken, bir anda o yollar kısılır bir anlık olur bakarsın ki uzak dediğin o yerdesin, şaşırırsın oysa aylarca gidemediğin yere bir anda gittiğini görürsün! Mevla'nın lütfü keremi ihsanı çok yücedir kulunun gönlüne dokunur, eksilir uzaklar yakın olur. Şükür ki Mevla'mız dokunuyor toparlıyor yeniden yaratmış gibi tazeliyor huzur veriyor şükür.

Bazen kıpırdamazsın çivilenir kalırsın bir yere, anlayamazsın bilemezsin, bilmemekte gerekir bazen her şeyi bilemeyiz, işte her şeyi bilirim diyen insanoğluna, sen her şeyi bilemezsin diyen Mevla'nın bir dersi, der ki kuluna her şeyi bilemezsin ben bildirmezsem, gönülde o an Rabbim sen bilirsin ben bilemem dersin, kımıldamaya başlarsın ayaklarına çakılmış çiviler sanki bir bir çıkar yürümeye başlarsın. Suskun kalırsın bilemezsin neden, boşluğa düşmüş gibi olursun bilemeyiz neden, bir an bir duvarın dibinde oturur düşünmüş gibiyizdir ama düşünemeyiz bunun neden olduğunu da bilemeyiz, bilmemek gerekir her şeyi biliyorum demek gerekir işte bu nedenledir ki, bende o anlarda neden öyle olduğunu bilmiyorum... Şahsi tasarrufumuz bunu anlamaktan uzaktır, şahsi tasarruf derken aklımızdan söz ediyorum o an.

Mevla'nın kapısında ah'sız an yoktur, ah'sız an varsa bu garip bir şeydir şaşılabilir bir durumdur

Ah ile gezen kul isyanla mı yaşar yoksa sabırla ben bilmem Rabbim bilir, diyen kulumudur demesini bekler Mevla...

Baharda açar güller, rüzgârla savrulur çiçekler tohumları, tohum bazen takılır dikene dikende güller açar
Mevla bilir, gülde dikensiz olmaz alan nazikçe alsın incitmesin diye...

Bakarsın gerçi bakmamıza da gerek yok aşikârdır, zulüm dünyayı yok etmek üzere, mazlumların feryadı
gök kubbeyi üzerimize yıkacak ama ne duyan ne varan var, feryatla bağıırır kardeşim gel de yarımı sar,
durma haydi bana var, sözler söylemler çok, anlamıyor o zalimler biliyorlar ki sanki kendisinde
başkasında güç para kuvvet yok, işte bu anıda bilemem bilemeyiz neden böyledir, vardır bir hikmeti
gayesi, önce kendimize bakmamız gerek ne yapıyoruz neredeyiz kimin yanındayız? Ne yapmamız
gerekirken biz ne yapıyoruz, sadece bakıyoruz o zaman bilemezsin, belki layık değiliz bu zulmü yok
etmeye, istemesini bilmiyoruzdur Mevla'dan... Ya Mevla ile aramızda binlerce dünyalık çıkarlar kazançlar
dolarlar altınlar var varamıyoruz bu nedenle Mevla'ya, bilemiyorum, bilememenin hamlığıyla kâinatı
okumaya çalışırsın okuyamazsın o an, bu bilememenin sıralaşın da ki sır bir kompozisyonu ile o an bir
ana fikri vardır bilemeyiz, ana fikri bence bilemeyiz bunu bilmektir...

Metinleri beyitleri yan yana sıralarsın bir anlam meydana çıkmaz, bilemeyiz, metinle açıklamalar
kaybolmuştur bilemeyiz... Ben sadece kendimce fikir yürütüyorum ama boşuna çünkü neden mi? Çünkü
yarının ne olacağını sadece Âlemlerin Rabbi Mevla'm birde ondan... Belki yarın dokunacak kalbimize
silkelenerek doğrulacağz yürüyeceğiz o zalimlerin üstüne bilemeyiz Rabbimiz yüce Mevla Allah
c.c.bilir.Kalbimiz olan gönülle gözümüzle adımlarımızla gayemiz kibleye yürümek, bu yürümek bildiğimiz
yürümek değil gönülde yürümek secde ile merhamet ile dertlere vararak yaraları sararak, anlayarak
anlatarak, az konuşarak çok dinleyerek kırmadan ağılatmadan inşallah, selamlarımla.

Mehmet Aluç